

оптимізації принципів бухгалтерського обліку і фінансової звітності у світі постійно розвивається діяльність міжурядових та міжнародних професійних організацій з бухгалтерського обліку та міжнародних профспілкових організацій. Великобританія в найближчому майбутньому повинна осучаснити принципи бухгалтерського обліку та фінансової звітності і відіграти важливу роль в становленні системи бухгалтерського обліку у світі. Україні варто теж, в свою чергу, значно підвищити рівень системи бухгалтерського (фінансового) обліку, що суттєво вплине на загальний економічний розвиток нашої країни, як незалежної держави.

Список використаних джерел:

1. Облік у зарубіжних країнах [Електронний ресурс] / Воронко Р. М. – Режим доступу: <https://westudents.com.ua/glavy/7353-114-harakteristika-svtovih-modeley-buhgalterskogo-oblku.html>
2. Лучко М. Р. Бухгалтерський облік в зарубіжних країнах : навч. посіб. / М. Р. Лучко, І. Д. Бенько – 2016. – 231-235 с., 23 с., 45 с.
3. Стратегія модернізації системи бухгалтерського обліку та фінансової звітності в державному секторі на період до 2025 року [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/437-2018-p>

СТАНОВЛЕННЯ І НОРМАТИВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В США

Мошковська О. А., проф. кафедри обліку та оподаткування, Берлет Т. О., студент, факультету торгівлі та маркетингу, Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ, Україна

Системи бухгалтерського обліку різних країн мають суттєві відмінності, обумовлені впливом численних факторів (правове регулювання, фінансова та податкова система тощо). В США використовується британо-американська модель бухгалтерського обліку. Вищезазначена модель орієнтована на інформаційні запити інвесторів і кредиторів, а завдання інформаційного забезпечення потреб держави (податкових органів) винесено за межі фінансового обліку та звітності. У вищезазначеній країні застосовується професійне, а не державне регулювання бухгалтерського обліку[1].

У становленні сучасної системи бухгалтерського обліку в США виокремлюють наступні три періоди.

Перший період охоплював 1930-1938 р.р. Світова криза і «велика депресія» початку 1930-х років викликали в США істотну переоцінку ролі федерального уряду в економічному житті. Банкрутство багатьох тисяч компаній привернуло увагу до проблеми достовірності їх звітності, якості використаних ними методів обліку. Нова економічна політика полягала в жорсткому державному регулюванні фінансового ринку. Одними з перших законів, що регулюють фінансові ринки, стали Акт про цінні папери (1933 р.), Акт про біржі (1934 р.), Акт про холдингові компанії в комунальному

господарстві (1935 р). В 1934 р. була створена державна структура, уповноважена регулювати ринок цінних паперів, що стала ключовою ланкою в регулюванні бухгалтерського обліку в США – Комісія з цінних паперів і бірж (SEC). До теперішнього часу Комісія є центральним органом, який відповідає за дотримання американських національних стандартів обліку – GAAP (Generally Accepted Accounting Principles – загальноприйняті принципи обліку) [2].

Другий період тривав з 1938 р. до 1973 р. У 1938 р. загальнонаціональне професійне об'єднання – Американський інститут сертифікованих громадських бухгалтерів (AICPA) – створив Комітет з бухгалтерських процедур (CAP), а в 1939 р. створив Комітет з процедури аудиту. Перед CAP, що складається з сертифікованих громадських бухгалтерів, які займаються практикою, було поставлене завдання підготовки єдиних коментарів щодо ведення бухгалтерського обліку. У 1939 р. Комісія делегувала частину своїх повноважень по розробці правил бухгалтерського обліку AICPA. Протягом 1938-1959 р.р. комітетом з бухгалтерських процедур були підготовлені п'ятдесят один Бюлетень бухгалтерських досліджень. В цей же час (1953-1959 р.р.) Інший комітет AICPA – Комітет з термінології – підготував чотири Бюлетеня бухгалтерських термінів. Вищезазначені документи і стали базою для створення облікових стандартів США. У 1959 р. CAP був реорганізований в Комітет з бухгалтерських принципів (APB). Цей Комітет мав великі повноваження і в період з 1959 р. по 1973 р. оприлюднив понад 30 нормативних документів (Думок, Положень і Облікових інтерпретацій), що мають статус обов'язкових до застосування для всіх членів AICPA. Проте монополізація одним об'єднанням процесу розробки національних стандартів обліку привела до розпуску APB.

Третій період розпочався в 1973 р. і триває по теперішній час. У 1973 р. замість розпущеного APB була створена нова незалежна організація, яка приймає в даний період часу активну участь у регулюванні питань бухгалтерського обліку – Рада з розробки стандартів фінансового обліку (FASB). За законодавством США FASB вважається приватною (недержавною) організацією. З моменту створення FASB була уповноважена вести діяльність з розробки та оприлюднення національних стандартів обліку (GAAP).

В даний час, розробкою і впровадженням стандартів фінансового обліку та звітності в США зайняті різні організації:

1) SEC регулює ведення обліку компаніями, акції яких пройшли лістинг і котуються на великих фондових біржах (наприклад Нью-Йоркській фондовій біржі (NYSE) і Американської Фондовій біржі (ASE)), а також компаніями, які котирують цінні папери на віртуальному ринку (NASDAQ). SEC регулює випуск і обіг цінних паперів. Керівництво Комісії складається з 5 членів, що призначаються Президентом США за погодженням з Сенатом. Особи ,які потрапляють під юрисдикцію SEC компанії, зобов'язані: – надавати в SEC щоквартальні і щорічні фінансові звіти в прийнятому в США форматі, які SEC визначає як загальнодоступні; – супроводжувати річний фінансовий звіт висновком аудитора про результати проведеного аудиту звітності; – розкривати

істотні і несподівані події, такі як заміна аудитора, банкрутство і зміни в складі керівних органів; – застосовувати при веденні обліку GAAP;

2) AICPA – професійна саморегульована організація, яка об'єднує сертифікованих громадських бухгалтерів (CPA). У структуру AICPA входять територіальні Інститути, створені в кожному штаті і об'єднані CPA. AICPA розробляє Загальноприйняті стандарти аудиту (GAAS), розробляє, впроваджує і контролює виконання професійного Кодексу етики і бере участь в розробці GAAP;

3) У 1973 р організований FASB, який збирає і систематизує інформацію про галузеві проблеми застосування GAAP і розробляє галузеві особливості їх застосування.

Керує FASB керівництво, що складається з семи членів, які працюють на принципах повної зайнятості. При розробці нових стандартів FASB формує робочі групи, що складаються з потенційних користувачів стандартів і штатних працівників FASB. Робоча група видає меморандум, виносячи на публічне обговорення проект стандарту. Крім того, в процес розробки GAAP залучені:

- Комітет зі стандартів обліку в державному секторі (GASB), який був створений в 1984 р. з метою розробки стандартів обліку та звітності для органів державної влади та місцевого самоврядування;

- Американська асоціація бухгалтерів (AAA) створена в 1916 р. як Асоціація університетських викладачів бухгалтерського обліку. З 1936 р. перейменована у Американську асоціацію бухгалтерів і в даний період часу об'єднує в своїх рядах як викладачів, так і бухгалтерів-практиків.

Нормативна база США відрізняється з одного боку суттєвою простотою: законодавчою базою для загального регулювання фінансового обліку та звітності використовуються лише декілька законів про цінні папери і фондові біржі. Державним органом, який регулює ведення фінансового обліку, є SEC (Комісія з цінних паперів).

Тільки SEC має повноваження щодо контролю компаній, причому тільки учасників ринку цінних паперів, що до дотримання певних правил подання фінансової звітності. Правила, дотримання яких вимагає SEC, визначаються не тільки безпосередньо SEC, скільки приватними організаціями. Саме до цих правил застосовується у вузькому сенсі поняття GAAP. З метою визначення того, які правила і методи підтримуються SEC, в практику обліку введено цікаве поняття – достатня авторитетна підтримка. Всі фірми, що подають звітність в SEC, повинні користуватися методиками і принципами, які мають достатню авторитетну підтримку. Відповідно, виокремлюється певне коло організацій, рішення і публічні заяви яких, є такою підтримкою. Методи, не описані в публічних матеріалах цих організацій або ті, що суперечать їм, оголошуються такими, що не мають авторитетної підтримки.

Певний вплив на методи ведення обліку надають і небухгалтерські об'єднання підприємців, а також державні установи, які регулюють різні галузі промисловості.

Підсумовуючи вищесказане доцільно зробити висновок що, в США ведення фінансового обліку та надання аудіюваної звітності суворо обов'язкові тільки для компаній, акції яких котируються на фондовому ринку. Для всіх інших компаній дотримання загально визнаних принципів є багато в чому добровільним процесом. Якщо компанії не потрібно позитивний висновок аудитора – присяжного бухгалтера (CPA), то вона може зовсім не дотримуватися загальноприйнятих принципів обліку при складанні звітності і тим більше при веденні обліку. Більш того, відхилення від стандартів є можливим і навіть обов'язковим, якщо дотримання стандартів може привести до помилкових висновків користувачів, звісно за умови розкриття такого відхилення.

Список використаних джерел:

1. Губачова О. М. Облік у зарубіжних країнах : підручник / О. М. Губачова, С. І. Мельник. – Київ : Центр учбової літератури 2008. – 432 с.
2. Легенчук С. Ф. Бухгалтерське теоретичне знання: від теорії до метатеорії : монографія / С. Ф. Легенчук. – Житомир : ЖДТУ, 2012. – 336 с.

ОСОБЛИВОСТІ КОНТИНЕНТАЛЬНОЇ МОДЕЛІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Мошковська О. А., проф. каф. обліку та оподаткування, Довганець Т. О., студентка, факультету торгівлі та маркетингу, Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ, Україна

Бухгалтерський облік можна розглядати як формування систематизованої інформації про об'єкти та складання на її основі бухгалтерської (фінансової) звітності. Ця інформація може надаватися зацікавленими особами. Така підготовка інформації відрізняється залежно від структури економіки і особливостей розвитку окремої країни. Велике значення мають особливості економічного, політичного, соціального, правового, релігійного, культурного розвитку країни. Вони в сукупності формують теорію і практику бухгалтерського обліку в країні, визначають її завдання і цілі. [1]

У системах бухгалтерського обліку і звітності різних країн існують суттєві відмінності, обумовлені впливом численних факторів, до яких можна віднести: правове регулювання, фінансову та податкову системи, професійну підготовку бухгалтерів та аудиторів, загальну економічну ситуацію у країні, потреби користувачів облікової інформації, вплив інших держав тощо.

Системи обліку різняться організаційною будовою, складом і кількістю об'єктів та суб'єктів, рівнем сумісності облікової інформації, сферами дії, характером взаємодії із зовнішнім середовищем. Перші спроби класифікувати системи бухгалтерського обліку різних країн були зроблені ще на початку ХХ